

смъгтиасл вѣслѣ мнѣго, и єдінѣ отъ сопла вѣ-  
тели тѣ мѣ рѣкалъ: и ты ѿ йристѣппе, са во-  
ншъ! какъ то и дрѹгїи ти человѣцы; и ѿнъ  
откѣшалъ: ѿзъ подобаѣ да скорбѧ польного,  
отъ дрѹги тѣ человѣцы. Защо, дрѹги ти че-  
ловѣцы скорбатъ само за єдінѣ жибогъ кой-  
то не разнствѣва отъ жибога на дрѹги тѣ  
жибогы. Й ѿзъ жалъ; защо то знамъ, какъ  
г҃уба, єдінѣ человѣческїи жибогъ.

14.) везъмній, какво-то и ѿко вѣди, вѣ-  
наги є везъменъ.

Нѣкогаси шѣхъ йоинѣцы ти да извѣратъ  
боеноначальнику, и, вмѣсто искѹснаго фокіона,  
извѣрахъ иенскѹснаго Димада, и Димадъ понѣ-  
же са предпочѣти, отъ прочутнаго фокіона поль-  
ного, только са разгѣрдилъ, шотѣ дошѣлъ при-  
нѣго съ гордостью и рѣкалъ мѣ: дай ми наза-  
емъ сквѣрна та твоя благородица, коѧ-то и ма-  
ше обыкновѣсть да облычашъ: когд-то си ста-  
валъ боеноначальникъ: и фокіонъ на тѣзи хѣ-  
раты мѣ откѣшалъ: никогда нишешъ вѣ ли-  
шены, отъ сквѣрны иѣшь, до гдѣ си таковъ.

15.) Соединеніе-то є мнѣго полезно.

Скілоръ владѣтель иѣкой си въ Скілорѣ,  
и малъ осемдесѧтъ сыновѣ. Когд-то умираше,  
покерзали єдинѣ спопъ отъ осемдесѧтъ прѣлчи  
и дади го на себѣ тѣ сыновѣ да го стрѣ-  
шатъ, обаче никой отъ отѣхъ не можиа да